

יש בכור פרק שמיני בכורות

ג.

עין משפט נר מצוה

א ב מ מ"י פ"א מהל'
שקלים ה"ג ו"ד מהל'
ערכין ה"ג:

מוסף רש"י

קניטריין. משקל גדול
שקריין קניטריין, מאה מנה
לסוחר. עובר לסוחר.
מלמד שכל מקום היה
מתקבל בשקל ואיכיל דומה
דקרי לקניטרי מוקל (טו).
מפני כספה וזהב של
ירושלים. עשרים שקלים (נו).
הדריינא קניטריינא.
ממנעו של ירושלים, על
שם מלכי רומי נעשו הלוחות
ושמן טוריניס אדרייניס,
ש"י יא. וכן בומר שטקין
מממט יעשו את הלויה עכ"מ
(טו).

רבינו גרשום

דינרא דרייאנא. דינר זהב
זהב ממשקל הדינרט קיסר:
טרייאנא. או של טרייניס
קיסר: שייפא. כלומר (כ)
היבן שלו שהיה כמשפח
של מנייהו שנתווא.
דעשרין והמש ואוקן
לפדיון הבן. שנתווא דכ"ד
הו"ל פשו להו עשרים וזו
הו"ל שנתווא דחמישי הו"ל
כ"א נכי שנתו דהו הו"ל ואנן
קיימא לך דעשרין זה לא
פחות ולא יותר: אלא דל
שנתווא. ד"ה פשו להו כ"א
ודל מהווא זה דנקא הו"ל
כ"א נכי דנקא דהו אפיק
מנייהו וזה ואוקן לפדיון ג'ן
אכתי עשרין נכי דנקא הו"ל:
כ"א דל וזו. מיקרא מהנך
כ"א דל והו"ל שנתווא ככ"ד
כ"א דל והו"ל שנתווא ככ"ד
פשו להו עשרין וזו הו"ל
פדיון הבן:
דאורייתא תלתא דינרי
ותלתא דינרי הו"ל שש
מעה כסף דינר. הו"ל הו"ל י"ח
מנין ג' דינר ושלוש דינר ג'
ב' מנין היינו עשרים גרה
השקל דהו תלת' דינרי
ותלתא דינר: והלא של של
הקיש מ"ח פונדיון. הרי
מ"ח פונדיון פונדיון זה
החם מ"ח. החם מפשו
בכריין וזו חומר שעורים
בחמישי שקל כסף למ"ט
שון יובל לכל שנה היה נותן
שקל היה מ"ח שקלים ושקל
ג' היה מחלקו לפונדיון
שון מ"ח פונדיון והיה
היה בה פונדיון זה מה
טיבו והלא איך בשקל אלא
מ"ח פונדיון ופונדיון זה מה
מ"ח מהנך יוצא: קולבון
לפרוטרוט. כלומר כשם
שהו מוספיין קולבון משום
הכרע פרוטרוט שני חצאי
שקל כך מוספיין פונדיון זה
לכרע לכל אותן מ"ח
שקלים אילו היה שוקלו
לפונדיון. שמעין מהבא
דבסעל איכא ד' דינרי ואת
אמרת תלתא ותלתא: בתר
דאוסופו עליה הו"ל דינרין
ת"ל: הוא דכתיב ופדיון
בן חרש פודה כ"י עשרים
גרה הוא: בספר. הויבפדיון
הבן לתך חושבנא דאמר
רבי שלמנ תלתא דינרין
ותלתא דינר משום דה'
לדינרין הו"ל פדיון הבן הו'
לדינרין תלתא דינרין ותלתא
דינר היינו שבטר דינר
דאוסופו עליה הו"ל דינרין
היינו [ו]ן וזו יבן תלתא
דינר לפדיון הבן ואיהו
שדר ליה שבטר שלמינ
לכתי שדר ליה לישדר לי
מר תלתא דינרין דאיכא
עליהו דשדית לך ט"א
(מצ"י): דאוסופו עליהו.
דבסעל איכא ד' דינרין
ועליהו ה' סלעים לבי דינרין
ואכתי מחיבת לי ג' דינרין
להחלים העשרים: שאע"פ
שכתיב בתורה חתם. דכתיב
שקל כסף והוא שקל לאו
סלעים מתרגמינן ליה אלא
דלקילן דכסף מתרגמינן ליה משום דקניטריין הוא דאיכא דוכתא כ"י: מפני טבעה של ירושלים. שאותו מטבע היה

דינרא הדריינא טרייאנא שייפא. פירש בקונטרס הדריינא על שם
הדריינא קיסר וטוריניס קיסר שייפא שם המלך וקשה
לר"ת דכסמון אמר שצקשו לגונו משום טבעה של ירושלים ומטבע
ירושלים אמרינן בהגזל קמא (ב"ק י"ז: דוד ושלמה מלך אחד
ירושלים עיר הקודש מלך אחד

רבי יוחנן אומר דינרא הדריינא טרייאנא שייפא
דמזבנא בעשרים וחמשה זוזי דל מינייהו
שתותא (ב) והנך לפדיון הבן הגי עשרין וחד
נכי דנקא הו"ל אלא דל שתותא וזווא והנך
לפדיון הבן אכתי עשרין נכי דנקא הו"ל אלא
דל וזווא ושתותא והנך לפדיון הבן דהו"ל להו
עשרין מתקלי במתקלי דינרא דאינון עשרין
ותמניא זוזי (א) ופלגי ופלגא דנקא (ב) אמר רבא
א"סילעים דאורייתא תלתא ותלתא הו"ל דכתיב
ועשרים גרה השקל (א) ומתרגמינן עשרין מעין
ותניא שש מעה כסף דינר מיתבי והלא סלע
של קדש ארבעים ושמונה פונדיון פונדיון זה
מה טיבו קילבון לפרוטרוט בבתר דאוסופו
עילוייהו דתניא עשרים גרה השקל למדנו
לשקל שהוא עשרים גרה ומנין שאם רצה
להוסיף יוסף ת"ל יהיה יכול יפחות ת"ל
הוא רב אשי שדר ליה שבטר זוזי לרב אחא
בריה (א) דרבינא בפדיון הבן שלח ליה לישדר
לי מר תלתא ויתרתא דאיכא עלוייהו שלח ליה
לישדר לי מר תלתא אחרניא דאוסופו עילוייהו
אמר רבי חנינא כל כסף האמור בתורה סתם
סלע דנביאים ליטרינן דכתובין קניטריין חוץ מן
כספו של עפרון שאע"פ שכתוב בתורה
הם קניטריין דכתיב (א) ארבע מאות שקל כסף
עובר לסוחר (ב) ואיכא דוכתא דקא קרו
לקניטריא תיקלא (ג) א"ר אושעיא ביקשו לגנו
כל כסף וזהב שבעולם מפני כספה וזהב של
ירושלים עד שמצאו לו מקרא מן התורה
שהוא מותר שנאמר (ד) ובאו בה פריצים
(ה) וחללוהו וירושלים היא רובא דעלמא אלא
אמר אביי בקשו לגנו דינרא הדריינא
טרייאנא שייפא מפני טבעה של ירושלים
עד שמצאו לה מקרא מן התורה שהוא
מותר שנאמר ובאו בה פריצים וחללוהו
אמר

זהב (ב"מ מד: ד) דינר של כסף הוא
אחד מעשרים וחמשה דינר של זהב
וכן מוכח בצדק שור שנגח ד' וה'
(ב"ק נ"ה) גזי שני הראשונים דינרי
זהב וצדק כל הכשצנין (ב"מ ע"ג דף
מד: ט"ז) גזי המתקבלני מנען צדק
זהב יש לתמוה דעכשו איך זקוק של
זהב שזה יותר (א) מעשרה זקוקים של
כסף לכל היותר ואיך נשמה כל כך
שער הזהב והכסף דעימי חכמי
הגמרא (א) היה שזה של זהב עשרים
וחמש של כסף ונראה לר"ת דינר
זהב משקלו כפליים של כסף ולא
כפירוש הקונטרס לעיל דמשמע
ממוך דכריו שהם שוים כדפירשמי
לעיל וצדק אלו טרפות (מולין דף נה:)
נמי משמע שהיה עוזי של דינר זהב
משונה מדינר של כסף מנעק ואם
נשמיר זו עוזי דינר של זהב כשירה
יש ושמע מינה כפליים צל כסף
היה ולפיך שזה מהם (א) אלא
משקל כמשקל אינו שזה אלא י"ח
וגם נמדרש מוכיח שהסלע של זהב
אינו אלא י"ח סלעים של כסף
דכספר שמואל (ב' ד) כתיב גזי גורן
ארוונה [היבוסין] שנקאה (א) בכסף
חמשים שקלים וצד"ה (א' כ"ה) כתיב
שקלי (ח"ט) כסף שש מאות ומפיש

נמדרש דהכי פירושא דקרא דשמואל כסף שש מאות שקלים דהיינו
חמשים שקלים של זהב וקרא דצבי הימים (א) שש שקלי זהב
חמשים דהיינו שש מאות שקלים של כסף וצדק צדק חמשים (ב'
קטו: מפרש צענין אחר אחר מכל שצט ושצט חמשים שהם צין
כולם שש מאות ולפי מה שפירש יש דינר של זהב שוקל ששים כשל
כסף לפי חשון זה יש דינר של זהב צד"ד של כסף והוא דטפי
הכא דינר דקאמר צעשרים וחמש אומר ר"ת דהאי זה הנותר להכרע
הוא מדע מדקאמר הכא דל וזווא ושתותא דהיינו חמשה זוזים אמאי נקט
כה"ג הוה ליה למימר (א) דל חומשא דחמשה זוזי הוא חומשא של עשרים
וחמש אלא ליה לחמוזו זה היתר הוא להכרע חשבי ליה בצדפי פשטי
וזו נמי שיעורא של הכרע למחלית השקל למאן דלמר יש בשקלים
שנותנים למחלית השקל חצי מעה ומחלית השקל הוא שני דינר והדינר
שש מעה כסף הרי כ"ד חלאי מעה ואע"ג דלכא למ"ד התם
שקלבון מחלית השקל הוא מעה מודה בהכרע דינר זהב שהוא דינר
כסף והא דלמר כסמון גזי צית זרע חומר שעורים בחמשים שקל
כסף שאין וטנין אלא פונדיון אחד ואותו פונדיון קולבון לפרוטרוט
דמשמע דאין להכרע עולה יותר לאו דוקא נקט לשון קולבון דליו
אלא

רבי יוחנן אומר דינרא הדריינא טרייאנא שייפא
דמזבנא בעשרים וחמשה זוזי דל מינייהו
שתותא (ב) והנך לפדיון הבן הגי עשרין וחד
נכי דנקא הו"ל אלא דל שתותא וזווא והנך
לפדיון הבן אכתי עשרין נכי דנקא הו"ל אלא
דל וזווא ושתותא והנך לפדיון הבן דהו"ל להו
עשרין מתקלי במתקלי דינרא דאינון עשרין
ותמניא זוזי (א) ופלגי ופלגא דנקא (ב) אמר רבא
א"סילעים דאורייתא תלתא ותלתא הו"ל דכתיב
ועשרים גרה השקל (א) ומתרגמינן עשרין מעין
ותניא שש מעה כסף דינר מיתבי והלא סלע
של קדש ארבעים ושמונה פונדיון פונדיון זה
מה טיבו קילבון לפרוטרוט בבתר דאוסופו
עילוייהו דתניא עשרים גרה השקל למדנו
לשקל שהוא עשרים גרה ומנין שאם רצה
להוסיף יוסף ת"ל יהיה יכול יפחות ת"ל
הוא רב אשי שדר ליה שבטר זוזי לרב אחא
בריה (א) דרבינא בפדיון הבן שלח ליה לישדר
לי מר תלתא ויתרתא דאיכא עלוייהו שלח ליה
לישדר לי מר תלתא אחרניא דאוסופו עילוייהו
אמר רבי חנינא כל כסף האמור בתורה סתם
סלע דנביאים ליטרינן דכתובין קניטריין חוץ מן
כספו של עפרון שאע"פ שכתוב בתורה
הם קניטריין דכתיב (א) ארבע מאות שקל כסף
עובר לסוחר (ב) ואיכא דוכתא דקא קרו
לקניטריא תיקלא (ג) א"ר אושעיא ביקשו לגנו
כל כסף וזהב שבעולם מפני כספה וזהב של
ירושלים עד שמצאו לו מקרא מן התורה
שהוא מותר שנאמר (ד) ובאו בה פריצים
(ה) וחללוהו וירושלים היא רובא דעלמא אלא
אמר אביי בקשו לגנו דינרא הדריינא
טרייאנא שייפא מפני טבעה של ירושלים
עד שמצאו לה מקרא מן התורה שהוא
מותר שנאמר ובאו בה פריצים וחללוהו
אמר

נמדרש דהכי פירושא דקרא דשמואל כסף שש מאות שקלים דהיינו
חמשים שקלים של זהב וקרא דצבי הימים (א) שש שקלי זהב
חמשים דהיינו שש מאות שקלים של כסף וצדק צדק חמשים (ב'
קטו: מפרש צענין אחר אחר מכל שצט ושצט חמשים שהם צין
כולם שש מאות ולפי מה שפירש יש דינר של זהב שוקל ששים כשל
כסף לפי חשון זה יש דינר של זהב צד"ד של כסף והוא דטפי
הכא דינר דקאמר צעשרים וחמש אומר ר"ת דהאי זה הנותר להכרע
הוא מדע מדקאמר הכא דל וזווא ושתותא דהיינו חמשה זוזים אמאי נקט
כה"ג הוה ליה למימר (א) דל חומשא דחמשה זוזי הוא חומשא של עשרים
וחמש אלא ליה לחמוזו זה היתר הוא להכרע חשבי ליה בצדפי פשטי
וזו נמי שיעורא של הכרע למחלית השקל למאן דלמר יש בשקלים
שנותנים למחלית השקל חצי מעה ומחלית השקל הוא שני דינר והדינר
שש מעה כסף הרי כ"ד חלאי מעה ואע"ג דלכא למ"ד התם
שקלבון מחלית השקל הוא מעה מודה בהכרע דינר זהב שהוא דינר
כסף והא דלמר כסמון גזי צית זרע חומר שעורים בחמשים שקל
כסף שאין וטנין אלא פונדיון אחד ואותו פונדיון קולבון לפרוטרוט
דמשמע דאין להכרע עולה יותר לאו דוקא נקט לשון קולבון דליו
אלא

זהב (ב"מ מד: ד) דינר של כסף הוא
אחד מעשרים וחמשה דינר של זהב
וכן מוכח בצדק שור שנגח ד' וה'
(ב"ק נ"ה) גזי שני הראשונים דינרי
זהב וצדק כל הכשצנין (ב"מ ע"ג דף
מד: ט"ז) גזי המתקבלני מנען צדק
זהב יש לתמוה דעכשו איך זקוק של
זהב שזה יותר (א) מעשרה זקוקים של
כסף לכל היותר ואיך נשמה כל כך
שער הזהב והכסף דעימי חכמי
הגמרא (א) היה שזה של זהב עשרים
וחמש של כסף ונראה לר"ת דינר
זהב משקלו כפליים של כסף ולא
כפירוש הקונטרס לעיל דמשמע
ממוך דכריו שהם שוים כדפירשמי
לעיל וצדק אלו טרפות (מולין דף נה:)
נמי משמע שהיה עוזי של דינר זהב
משונה מדינר של כסף מנעק ואם
נשמיר זו עוזי דינר של זהב כשירה
יש ושמע מינה כפליים צל כסף
היה ולפיך שזה מהם (א) אלא
משקל כמשקל אינו שזה אלא י"ח
וגם נמדרש מוכיח שהסלע של זהב
אינו אלא י"ח סלעים של כסף
דכספר שמואל (ב' ד) כתיב גזי גורן
ארוונה [היבוסין] שנקאה (א) בכסף
חמשים שקלים וצד"ה (א' כ"ה) כתיב
שקלי (ח"ט) כסף שש מאות ומפיש

דינרא הדריינא. דינר זהב שטבע
וטוריניס קיסר: ושיפא. שם המלך: דמוזדנין צ"ל. דינר של כסף
בדינר זורי: דל מינייהו שמואל ואיך לפדיון הבן. דל"ל דלע"ס
של בכור הם סלעים של ד' דינר והוא סלע זורי דמטי לחמשה
סלעים עשרים דינר: עשרים ועד
נכי דנקא הו"ל. דל שמוט מלך זוח פשו כ"ל
עשרים ודל שמוט מלך זוח פשו כ"ל
נכי דנקא: אלא דל שמוט וזווא.
ואכתי עשרים נכי דנקא הו"ל דכי
מלית שמוט ז' וכי הדך מלית
הוא (א) פשו עשרים נכי שמוט:
אלא דל ציטי וזווא. ופשו כ"ד והדך
דל שמוט מלך זוח ופשו עשרים והנך
לפדיון הבן א"ל: דהו"ל פשו עשרין
מתקלי במתקלי דינרא. דנקא במשקל
דינר זורי כדפרישמי: דאינון עשרין
ותמניא (א) ופלגי ופלגא דנקא. דדינרא
ערביא. דדינר זורי עושין השצעה
עשר דינר ערבי והי"ד עושין כ'
פשו להו שש זורים דעבדי מ' דינרים
ערביים ופלגא (א) ופלגא (א) דנקא
הוא פונדיון דינר הו"ל י"ח פונדיון
אלא פונדיון זורי גוליס ואל
ערביים קטנים (א) וכיון (א) דשצעה
זורים עושין עשרה ערביים מטי לכל
דינר זורי דינר ערבי וחמש פונדיון
ערביים ושציעית פונדיון (א) דלא
וחשוז לשצעה דינרים חמש פונדיון
ושציעית פונדיון לכל דינר הו"ל הו'
ל"ו פונדיון טופייאנא דלינון ג'
דינרים ואשתכח דשצעה הו"ל עשרה
הלכך ז' דינר זורים הו"ל עשרה והי"ד
הו"ל עשרים ופשו ששה דינר זורים
הוסף לכל דינר חמשה פונדיון
ושציעית הו"ל הו"ל ל"א פונדיון
טופייאנא ציר פורתא והוא פורתא
לא חשיב (א) צין פונדיון ועשה אותן
דינר הו"ל ל"א פונדיון שני דינר
ופלגא דינר פונדיון אישתכח דשעה
דינר זורים עושין תמניא ופלגא ופלגא
דנקא של ערביים. ולשו"ז (א) שפירשמי
כמוז צספריס ולא פירש לנו כי לא
פורש מפי הרב הגדול יש כל כך
מילתא דהו"ל עשרין מתקלי
במתקלא דינר דלינון כ"ח ופלגא
ופלגא דנקא אכל מלחתי בתצונת הגאונים: (א) פולעין דאורייתא
סלע. דינר זורים הו"ל ומילתא (א) דהן עשרין מעין: והלא פלע
של קודש. המקדיש שדהו צונת היובל היה פודה צית זרע [חומרין]
שעורים בחמשים (א) סלעים. וצונת כהנים (א) גזי מקדיש שדהו קמני
כערך יקום (א) נותן מ"ט סלעים ומ"ט פונדיון למ"ט שנים של יובל
והלא סלע של קודש כ"י כלומר ולמה אמרנו מ"ט פונדיון והלא
סלע של קודש מ"ח פונדיון אישתכח דקא פריק צית זרע חומר
שעורים בחמשים שקל ופונדיון: פונדיון זה מה עינן. והלא לא
נאמר אלא חמשים שקל כסף (א): קולבון לפרוטרוט. הכרע הוא הא
פונדיון דמטי קולבון מעה עטנה לכל אחד לפרוטרוט משמע לכל אחד
בפני עצמו כדלמרין צדק ראשון (לעיל דף ה.) ולא מנא הכמוז
אלא צפרוטרוט. קמני מיהת סלע של קודש ארבעים ושמונה פונדיון
והיינו ארבעה דינר זורים דהכי אמרינן צדקוין (דף י"ב) שש מעה
כסף דינר מעה שני פונדיון מנאל דינר י"ח פונדיון וסלע ארבעים
ושמונה אלמא סלע דאורייתא ארבעה דינרין וקשיא לרבא: ומשנינן
בחר דאוסופו עליה. על סלע דאורייתא הוסיפו שמוט ועשאוהו
למדת סלע זורי עשרים וארבעה מעין: יהי. עשרים גרה יהיה
השקל שש מעה עוב יהיה אחרת: צפרשת ערביין כתיב גרה. צדק
ויקא קרע כתיב עשרים גרה הוא שלל יפחות: רב אחא כהן היה ושלח רב אשי לרב אחא
מדאי כרצא דלמר סלע דאורייתא שלל דינרין ומילתא מטי לחמשה סלעים ט"ו דינר והמילתא דלינון שמי דינרין נכי תלתא דמטי
יש לסק הכל שצטר זוח נכי תילתא: שלח ליה. רב אחא יש תשלח לי מר תלתא זוזי דהא אוסיפו עליהו ועשאוהו למדת (א) זורי דהו חמש
סלעים עשרים זוח: ליערין. מנין דהוא עשרים וחמשה סלעים: קניטריין. מאה סלעים ככל שקל: דכתיב עובר לפוהי. שכל
מקום שיש סוחרים מקבלין אותו צמורת שקלים: והאיכא דופסא דקרו לפתלא וידהו קניטריא. שגדול צמדת קניטריא הלכך
קניטריא יהיב ליה: מפני כספה [וחצנה] של ירושלים. שהיה צלסכה והוא של הקדש ואסור לזרים וכשלקחוהו עובדי כוכבים
ערבוהו עם (א) והזבים: וחיללוהו. משמע כיון שצאו פריצים חיללוהו (א) נפק לחולין: הויה רוצא דעלמא. צמתי. דעליה צעי
אימסורי כל והזבים שצעולם: הדריינא ערייא שייפא. אלו היו ממשצעות של ירושלים ורובן של אלו באו מירושלים:

תורה אור השלם
1. זה יתנו כל העבר על
הפקדים מחצית השקל
בשקל הקדש עשרים שקל
השקל מחצית השקל
תרומה לוי: שמוט ל' ג'
ובל ערב יתנה בשקל
הקדש עשרים גרה יהיה
השקל:
ויקרא כו כה
2. ופדיון מן חרש תפדה
בערב כסף חמשה שקלים
בשקל הקדש עשרים גרה
הוא:
במדרב י"ז טו
3. ושמע אברם אל
עפרון ושקל אברם
לעפרון את הקדש אשר
דבר באו: בני חת ארבע
מאות שקל כסף עבר
לחת:
בראשית י"ב טו
4. והקבוצות פני מים
וחללו את צמתי ובאו בה
פריצים וחללוהו:
ויקרא כו כ

הגהות הב"ח
(א) ג' דל מינייהו שמוט
ואיך לפדיון זורי חמשה
ואיך לפדיון הבן ואכתי:
(ב) שם ופלגא דנקא דינרא
ערביא אמר רבא: (א) רש"י
ד"ה (א) וכו' מלך זוח
פשו: (ד) ז"ה דלינון וכו'
דכתיב ששעה וכו' דלינון
כ"ח וזו ופלגא: ד"ה
והלא סלע כ"י זרע חומר
שעורים צ"י שקל כסף
ובמות סלעים:

שיטה מקובצת
אן זוזי ופלגא ופלגא דנקא
אמר רבא סלעא דאורייתא:
א ומתרגמינן עשרין:
א בריה דרבא בפדיון:
א מלית שנת מביה פשו
כ"א נכי שמוט מביה ח"י וכי
הו"ל מלית שנתו:
א ותמניא ופלגא ופלגא:
דנקא דינרא: א דנקא
ד"ה: א קטנים כיון אות ר'
נמחק: א צא חושב אות א'
נמחק: א חשיב צדק
פונדיון ח"י בין נמחק:
א זה שכתבוהו כתוב ספרים
ולא פירש מהוהו לנו כי לא
פורש מפי: (א) ח"י כל
נמחק: (א) מה"ד סלעא
דאורייתא: (א) ותלתא דהו
הו"ל עשרין: (א) ותלתא דהו
שנתה: (א) דמטי כן אות ל'
נמחק: (א) אחא לישדר לי
מר (ח"י תשלח נמחק):
א למדת סלע זורי: (א) עם
זהב סלעים: (א) גדול כספ
טריטא ד' הגדול קאא
דאמרי החם גבי המלח קאא
חבירו על המטבע והוסיפו
עליו אפי' נפיקי מ' חרתיא:
א א"ר דטריטא כתיב ח'
דטריינא נמחק: (א) פלן שני
שדתיא אמת מלכות ליהו:
א כשרה ושמו כפליים:
א קטנא דוד בכסף:
א שקלי זוח משקל כשו:
א שפי דינר של: (א) עם זה
מדובר דינר: (א) דאמר בבסי'
שקלים שנותנים:

אן זוזי ופלגא ופלגא דנקא
אמר רבא סלעא דאורייתא:
א ומתרגמינן עשרין:
א בריה דרבא בפדיון:
א מלית שנת מביה פשו
כ"א נכי שמוט מביה ח"י וכי
הו"ל מלית שנתו:
א ותמניא ופלגא ופלגא:
דנקא דינרא: א דנקא
ד"ה: א קטנים כיון אות ר'
נמחק: א צא חושב אות א'
נמחק: א חשיב צדק
פונדיון ח"י בין נמחק:
א זה שכתבוהו כתוב ספרים
ולא פירש מהוהו לנו כי לא
פורש מפי: (א) ח"י כל
נמחק: (א) מה"ד סלעא
דאורייתא: (א) ותלתא דהו
הו"ל עשרין: (א) ותלתא דהו
שנתה: (א) דמטי כן אות ל'
נמחק: (א) אחא לישדר לי
מר (ח"י תשלח נמחק):
א למדת סלע זורי: (א) עם
זהב סלעים: (א) גדול כספ
טריטא ד' הגדול קאא
דאמרי החם גבי המלח קאא
חבירו על המטבע והוסיפו
עליו אפי' נפיקי מ' חרתיא:
א א"ר דטריטא כתיב ח'
דטריינא נמחק: (א) פלן שני
שדתיא אמת מלכות ליהו:
א כשרה ושמו כפליים:
א קטנא דוד בכסף:
א שקלי זוח משקל כשו:
א שפי דינר של: (א) עם זה
מדובר דינר: (א) דאמר בבסי'
שקלים שנותנים:

אן זוזי ופלגא ופלגא דנקא
אמר רבא סלעא דאורייתא:
א ומתרגמינן עשרין:
א בריה דרבא בפדיון:
א מלית שנת מביה פשו
כ"א נכי שמוט מביה ח"י וכי
הו"ל מלית שנתו:
א ותמניא ופלגא ופלגא:
דנקא דינרא: א דנקא
ד"ה: א קטנים כיון אות ר'
נמחק: א צא חושב אות א'
נמחק: א חשיב צדק
פונדיון ח"י בין נמחק:
א זה שכתבוהו כתוב ספרים
ולא פירש מהוהו לנו כי לא
פורש מפי: (א) ח"י כל
נמחק: (א) מה"ד סלעא
דאורייתא: (א) ותלתא דהו
הו"ל עשרין: (א) ותלתא דהו
שנתה: (א) דמטי כן אות ל'
נמחק: (א) אחא לישדר לי
מר (ח"י תשלח נמחק):
א למדת סלע זורי: (א) עם
זהב סלעים: (א) גדול כספ
טריטא ד' הגדול קאא
דאמרי החם גבי המלח קאא
חבירו על המטבע והוסיפו
עליו אפי' נפיקי מ' חרתיא:
א א"ר דטריטא כתיב ח'
דטריינא נמחק: (א) פלן שני
שדתיא אמת מלכות ליהו:
א כשרה ושמו כפליים:
א קטנא דוד בכסף:
א שקלי זוח משקל כשו:
א שפי דינר של: (א) עם זה
מדובר דינר: (א) דאמר בבסי'
שקלים שנותנים: